

[Mimi Jakobsen]

Og det er også hele tonen i EF-kampagnen, hvor fru Pia Kjærsgaard sidder for åben skærm og bilder folk ind, at EF kommer og blander sig i, hvor meget vi skal have i folkepension i Danmark. Jeg bliver så forarget, for det passer ikke. Jeg har ikke hørt hr. Holger K. Nielsen eller hr. Gade sige det, for de ved godt, at det ikke er sådan. Man kan fabulere over, hvad EF måske kan udvikle sig til, og den ene kan have ret, og den anden kan have uret, men man kan ikke tillade sig at sidde i en så vigtig oplysningskampagne og give befolkningen nogle lodret forkerte oplysninger.

Og sådan noget stempler folk i mine øjne. Det betyder ikke, at vi ikke kan sidde og forhandle om nogle ting i andre sammenhænge, men jeg har de forbehold over for Fremskridts-partiets politik, og jeg bliver mere og mere led ved det. Jeg er ked af det, sådan er det . . . Hov, der var vist nogle andre, jeg skulle svare. Det må jeg gøre bagefter. (*Munterhed i salen*).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Man disponerer selv sin taletid.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det siger jo lidt om mangfoldigheden i dansk politik, at såvel fru Pia Kjærsgaard som fru Mimi Jakobsen er en del af det samme parlamentariske grundlag. Men det var nu ikke det, jeg ville have sagt her.

Jeg vil sige, at jeg synes, fru Mimi Jakobsens forslag om de arbejdsløse har fået en alt for negativ modtagelse i offentligheden. Jeg synes langtfra, at det er noget vellykket forslag, teknisk set kan der indvindes utrolig meget imod det, men jeg synes, at der er noget rigtigt i selve tænke måden. De traditionelle midler løser ikke arbejdsløshedsproblemet.

Når man læser regeringens Vejen til fuld beskæftigelse – det er jo en nok så prætentios titel – tvivler jeg på, om nogen af dem, der har skrevet den rapport, selv tror på det, de skriver. Jeg er i hvert fald overbevist om, at mange af os, der læser den, ikke tror, at det giver de resultater, man stiller i udsigt. Ved siden af alt det, vi selvfølgelig skal gøre for erhvervs politik, uddannelsespolitik, konkurrenceevne politik, investeringspolitik, er vi også nødt til at tænke på, om vi kan gøre tingene anderledes, så flere mennesker kan komme i arbejde, og

der er et par spændende ting i fru Mimi Jakobsens forslag.

Det første er at bruge dagpengene aktivt. Svagheden ved Zeuthenrapporten er, at man overhovedet ikke forholder sig til det problem. Det andet er, at man vil give de ledige nye rettigheder. Og for det tredje lægger man vægt på, at hvis økonomien i øvrigt er i orden, kunne de ledige udføre en masse opgaver til gavn for hele befolkningen.

Og som hr. Lykketoft også var inde på for et øjeblik siden, er der naturligvis masser af ting, vi kan diskutere på det grundlag. Det bryder med hele den traditionelle borgerlige politiske opfattelse og i øvrigt også med den traditionelle opfattelse i andre partier, og det vil jeg egentlig godt kvittere for. Men samtidig er jeg nødt til at gentage, at den tekniske udformning af forslaget er jeg ikke særlig begejstret for, og jeg forstod også, at fru Mimi Jakobsen heller ikke selv havde investeret synderlig prestige i den.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det blev sagt før af fru Mimi Jakobsen, at det også burde være sådan, at de, der anbefalede et nej ved folkeafstemningen den 2. juni, tog hensyn til i deres overvejelser, at næsten 50 pct. stemte ja. Jeg synes, at det på mange måder er et rigtigt udgangspunkt, og derfor har vi også sagt, at vi er indstillet på det, vi har kaldt et nationalt kompromis, hvis man kan bruge det udtryk om EF-politikken.

Jeg tror, at det på mange måder er skadeligt for vores Europapolitik, at vi har haft den splittelse i befolkningen angående det europæiske samarbejde siden 1972. Jeg tror, der er grundlag for at forsøge at nå til større enighed omkring de store udfordringer, der er i Europa fremover. Og jeg er også meget enig i den vurdering, som næsten alle her i Folketinget har, at vi jo ikke sagde nej til det europæiske samarbejde, og at vi er nødt til at engagere os i den europæiske udvikling.

Men jeg tror også, at det er ganske vigtigt, at vi i dag har som udgangspunkt, at danskerne ikke vil være med i en EF-union. Hvis det er udgangspunktet, tror jeg på det. Resultatet den 2. juni og i virkeligheden alle meningsmålinger siden 1972 og den stemning, man fornemmer, viser jo, at danskerne godt vil være med i EF,